

валъ и твърдѣлъ, че е сжщиятъ.⁵¹ Сжщиятъ историкъ извѣстява, че словѣнитѣ и антитѣ много пжти били прѣминавали р. Дунавъ и слѣдъ като ограбвали цѣлия Балкански полуостровъ, съ голѣма плячка и съ много робе се завръщали въ отечеството си.⁵² Византийскиятъ императоръ Маврикий, който често воювалъ съ словѣнитѣ и добръ билъ запознатъ съ тѣхното социално устройство, сжщо говори за сжществуването на робството у словѣнитѣ. Той казва, че тѣ не задържали плѣнниците си неопрѣдѣлено врѣме въ робство, както другитѣ народи, но само за точно опрѣдѣлено врѣме, слѣдъ което робето, ако искали, пакъ могли да се завърнатъ въ отечеството си съ извѣстно възнаграждение или пкъкъ свободни и приятели да останатъ между словѣнитѣ.⁵³ Българскиятъ архиепископъ Теофилактъ извѣстява, че князь Крумъ слѣдъ завладяването на градъ Одринъ е плѣнилъ много хора, между които билъ и Кинамъ, който при разпрѣдѣлянето на робето се падналъ на българския прѣстолонаслѣдникъ князь Омортагъ.⁵⁴ Константинъ Багрянородни извѣстява, че князь Борисъ, слѣдъ като сключилъ миръ съ сръбския князь Мутимиръ, далъ на синоветѣ на послѣдния, които го изпратили до сегашния гр. Нови-Пазаръ, много дарове, а пкъкъ послѣднитѣ му подарили между другото и двама роба.⁵⁵ Въ паметника „Responsa Nicolai pape ad consulta

⁵¹ Procop. II, 332—334.

⁵² Ibid., 397, 442—444.

⁵³ Maur. Str. I. „Τὸς δὲ ὄντας ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις παρ' αὐτοῖς τοῖς Σκλαβήνοις οὐκ ἀορίστῳ χρόνῳ ὡς τὰ λοιπὰ ἔθνη ἐν δουλείᾳ κατέχουσιν, ἀλλὰ βῆτὸν ὀρίζοντες αὐτοῖς χρόνον ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῶν ποιοῦνται εἴτε θέλουσιν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀναχωρῆσαι μετὰ τινος μισθοῦ εἰ μένουσιν ἕκαστε ἐλευθεροὶ καὶ φίλοι“.

„ Leo Tact. c. XVIII, § 104.

⁵⁴ Theoph. Bul. Arch. IV, 192.

⁵⁵ Porph. III, 155.